

D'un temps, d'un país

RAIMON

D'un temps que serà el nos-tre, d'un pa-ís que mai no hem fet. Can-te les espe-ran-ces i plo-re la po-ca fe.

No creiem en les pi-to-les per a la vida s'hafet l'ho-me i no per a la mort s'ha fet. No creiem en la mi-sèria la mi-sèria neces-sà-ria.

diuen de tan-ta D'un temps que ja és un poc nos-tre, d'un pa-ís que ja anem fe-ent. Caan-te les espe-ran-ces i plo-

re la po-ca fe. Lluny so-o-o-om de re-cords i-nútils i de velles pas-sio-ns. No ani-rem al dar-re-ra d'an-tics

ta-a-am-bors. D'un temps que ja és un poc nos-tre, d'un pa-ís que ja anem fent. Can-te les espe-ran-ces i plo-

re la po-ca fe. D'un temps que ja és un poc nos-tre, d'un pa-ís que ja anem fe-e-ent.

D'un temps que serà el nostre,
d'un país que mai no hem fet,
cante les esperances
i plore la poca fe.

No creiem en les pistoles:
per a la vida s'ha fet l'home
i no per a la mort s'ha fet.

No creiem en la misèria,
la misèria necessària, diuen,
de tanta gent.

D'un temps que ja és un poc nostre,
d'un país que ja anem fent,
cante les esperances
i plore la poca fe.

Lluny som de records inútils
i de velles passions,
no anirem al darrera
d'antics tambors.

D'un temps que ja és un poc nostre,
d'un país que ja anem fent,
cante les esperances
i plore la poca fe.

D'un temps que ja és un poc nostre,
d'un país que ja anem fent.